Lietas arhīva Nr. CA-0411-21/37
ECLI:LV:RAT:2021:0315.C32176717.13.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2021.gada 15.martā

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese referente Olita Blūmfelde.
tiesneses Madara Ābele un Lauma Volberga,
rakstveida procesā izskatīja civillietu SIA "INVM projekts" prasībā pret SIA "ANB VM 4" par parāda piedziņu sakarā ar SIA "INVM projekts" apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 14.augusta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] SIA "INVM projekts" (turpmāk arī – prasītāja) 2017.gada 8.martā cēlusi prasību pret SIA "ANB VM 4" (turpmāk arī – atbildētāja) par parāda piedziņu.

Prasības pieteikums satur šādus argumentus.

[1.1] Starp prasītāju kā pārdevēju un atbildētāju kā pircēju 2015.gada 12.martā noslēgts pirkuma līgums saskaņā ar kuru atbildētāja iegādājās /daļas/ domājamās daļas no nekustamā /adrese/ (turpmāk arī – nekustamais īpašums). Vienlaicīgi parakstīts nostiprinājuma lūgums un ar 2015.gada 30.marta tiesas lēmumu nostiprinātas atbildētājas īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu.

[1.2] Norāda, ka saskaņā ar pirkuma līgumu pirkuma maksa noteikta 24 000,00 *euro* apmērā un samaksājama pirms tā parakstīšanas.

[1.3] Prasītāja norāda, ka pēc pirkuma līguma noslēgšanas, pārbaudot tās norēķinu kontus bankā un grāmatvedības reģistrus, konstatējusi, ka pirkuma maksa nav samaksāta ne pirms ne pēc līguma parakstīšanas. Ievērojot minēto, atbildētājai ir pienākums izpildīt pirkuma līgumu un veikt samaksu.

[1.4] Vienlaicīgi prasītāja lūdz no atbildētājas piedzīt tikai daļu no kopējā parāda, t.i., 10 000,00 *euro,* kā arī nodrošināt prasību, ierakstot ķīlas atzīmi /pilsēta/ pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā atbildētājai piederošajam nekustamajam īpašumam. Apmierinot pieteikumu par prasības nodrošināšanu, lūdz izsniegt zemesgrāmatu nodaļai adresētu nolēmumu prasības nodrošināšanas izpildei. Tāpat prasītāja lūdz noteikt tai tiesības līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 8% gadā un piedzīt no atbildētājas visus tiesāšanās izdevumus.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1587.,1590. un 2021.pantu.

[2] Ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2017.gada 14.marta lēmumu prasība nodrošināta, ierakstot ķīlas tiesības atzīmi uz atbildētājai piederošajām /daļas/domājamām daļām no nekustamā īpašuma /adrese/par prasības summu 10 000,00 *euro (lietas 40.-44.lapa).*

[3] Tiesā 2017.gada 7.aprīlī saņemti atbildētājas paskaidrojumi par prasību, norādot, ka prasību neatzīst pilnībā un lūdz to noraidīt *(lietas 48.lapa).*

[3.1] Norāda, ka 2013.gada 16.aprīlī starp pusēm tika noslēgts pirkuma līgums saskaņā ar kuru prasītāja nopirka /daļas/domājamās daļas no nekustamā īpašuma /adrese/, par 39 928,40 *euro.*

[3.2] Atbildētāja norāda, ka pirkuma maksu prasītāja nesamaksāja. Saistību izpildei tika noslēgti vairāki darījumi, kuru rezultātā pilnībā dzēstas atbildētājas saistības pret prasītāju, kā arī daļēji dzēstas prasītājas saistības pēc 2013.gada 16.aprīļa līguma. Norāda, ka galu galā prasītājai palika parādsaistības pret atbildētāju un ar to saistītajām personām.

[4] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 14.augusta spriedumu prasība noraidīta. Atcelts ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2017.gada 14.marta lēmumu piemērotais prasības nodrošinājums. No prasītājas valsts ienākumos piedzīti ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 16,34 *euro (lietas 162.-166.lapa).*

Spriedums satur šādus motīvus.

[4.1] Tiesa konstatējusi, ka pušu starpā nav strīda par to, ka 2013.gada 16.aprīlī prasītāja no SIA "ANB Projekts" iegādājās /daļas/ domājamās daļas no nekustamā īpašuma /adrese/, kadastra Nr./numurs/. Savukārt 2015.gada 12.martā prasītāja /daļas/ domājamās daļas no nekustamā īpašuma pārdeva atbildētājai.

Pušu starpā pastāv strīds par 2015.gada 12.marta pirkuma līgumā noteiktās pirkuma maksas samaksu.

[4.2] Saskaņā ar 2015.gada 12.marta Pirkuma līguma 2.2. punktu visa pirkuma maksa 24 000,00 *euro* apmērā samaksāta pirms pirkuma līguma parakstīšanas.

[4.2.1] Tiesa atzinusi, ka no atbildētājas paskaidrojumiem, lietas materiāliem un liecinieču liecībām izriet, ka 2015.gada 12.marta pirkuma līgumā pieļigtā pirkuma maksa faktiski pirms pirkuma līguma naudā netika samaksāta. 2015.gada 2.martā starp prasītāju, atbildētāju un SIA "ANB Projekts" noslēgts Cesijas līgums Nr.C1 saskaņā ar kuru SIA "ANB Projekts" nodeva atbildētājai savas prasījuma tiesības 40 099,15 *euro* pret prasītāju, kas pamatotas ar 2013.gada 16.aprīļa pirkuma līgumu. Prasītāja Cesijas līguma 1.2. punktā apliecinājusi, ka pirkuma maksa saskaņā ar šo līgumu nav samaksāta.

[4.2.2] Tiesa konstatējusi, ka 2015.gada 12.martā starp prasītāju un atbildētāju noslēgts Saistību daļējas dzēšanas līgums Nr.1 saskaņā ar kuru puses vienojās, ka 2015.gada 12.martā, noslēdzot nekustamā īpašuma pirkuma līgumu, atbildētājas pienākums samaksāt pirkuma maksu 24 000,00 *euro* tiek dzēsts, dzēšot pretprasījumu 24 000,00 *euro,* kas izriet no 2017.gada 2.marta Cesijas līguma Nr.C1. Tā rezultātā prasītājas parādsaistības pret atbildētāju ir 16 099,15 *euro.*

[4.3] Tiesa nav ieguvusi pierādījumus tam, ka 2015.gada 2.marta Cesijas līgums un 2015.gada 12.marta Saistību daļējas dzēšanas līgums būtu noslēgti ar atpakaļejošo datumu un tieši šīs tiesvedības vajadzībām.

[4.4] To, ka šādu līgumu noslēgšanai bija tiesisks pamats, pierāda arī tas apstāklis, ka, lai gan 2013.gada 16.aprīļa Pirkuma līguma 2.4. punktā bija norādīts, ka pirkuma maksa samaksāta pirms līguma noslēgšanas, prasītāja tiesai nevarēja iesniegt minēto faktu apstiprinošus pierādījumus. Izrietoši secināms, ka 2015.gada 12.martā prasītājai bija parādsaistības pret SIA "ANB Projekts", kuras tika cedētas atbildētājai.

[4.5] Izrietoši tiesa atzinusi, ka SIA "ANB Projekts" bija prasījuma tiesības pret prasītāju, savukārt prasītājai bija prasījuma tiesības pret atbildētāju.

Tādējādi samaksa par pirkumu veikta ievērojot Civillikuma 1846.panta nosacījumus, proti, ar ieskaitu, kad prasījums tika dzēsts ar pretprasījumu, pie tam abām pusēm par to vienojoties.

[4.6] Tiesa atzinusi, ka līdz ar to prasītāja ir saņēmusi samaksu saskaņā ar 2015.gada 12.marta pirkuma līgumu un tādējādi prasība noraidāma pilnā apmērā.

[5] Par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 14.augusta spriedumu prasītāja iesniegusi apelācijas sūdzību, pārsūdzot to pilnībā *(lietas 170.-173.lapa).*

Apelācijas sūdzība satur šādus iebildumus.

[5.1] Norāda, ka tiesas secinājumi ir pretrunā lietā esošajiem pierādījumiem un liecinieču liecībām.

Tiesa atstājusi bez ievērības prasītājas 2017.gada 28.februāra izziņu, kurā norādīts, ka pārbaudot tās kontus un grāmatvedības reģistrus, konstatēts, ka pirkuma maksa nedz pilnībā, nedz kādā tās daļā nav samaksāta līdz 2015.gada 12.marta pirkuma līguma parakstīšanai. Norāda, ka pirkuma maksa nav samaksāta arī pēc minētā pirkuma līguma noslēgšanas.

[5.2] Nedz 2015.gada 12.marta Saistību daļējas dzēšanas līgums Nr.1, nedz 2015.gada 2.marta Cesijas līgumsNr.C1 nav reģistrēts prasītājas līgumu reģistrā, kā arī šādi līgumi nav bijuši nodoti prasītājas rīcībā.

Norāda, ka prasītājas grāmatvedības reģistru ieraksti nesatur abos minētajos līgumos ietverto informāciju attiecībā uz šādu saimniecisko darījumu esamību.

[5.3] Lieciniece/pers. A/ tiesas sēdē 2020.gada 14.augustā liecināja, ka par 2015.gada 12.marta pirkuma līgumu pirkuma maksa nebija samaksāta. Tāpat viņa nevarēja paskaidrot kad un kādi dokumenti tika parakstīti saistībā ar ieskaita darījumiem. Savukārt lieciniece /pers. B/ liecināja, ka 2015.gada 12.marta pirkuma līguma pirkuma maksa netika samaksāta. Tāpat viņa liecināja, ka cesijas līgumi tika parakstīti pēc 2015.gada 12.marta pirkuma līguma noslēgšanas un tie atradās sabiedrības rīcībā. Atstājot valdes locekles amatu, visi /pers. B/ rīcība esošie dokumenti tika nodoti viņas tēvam un lieciniece neko nevarēja zināt par līgumu noslēgšanas apstākļiem. Turklāt, atbildot uz uzdotajiem jautājumiem, lieciniece lasīja pierakstus, kas ir pretrunā Civilprocesa likuma 171.panta noteikumiem.

[5.4] Prasītājas ieskatā tiesa ir pārkāpusi Civilprocesa likuma 97.pantu, t.sk., nepareizi novērtējot pierādījumus – prasītājas sniegtos paskaidrojumus un liecinieču liecības.

[5.5] Lūdz tiesu apmierināt prasību, no atbildētājas prasītājas labā piedzenot pamatparādu 10 000,00 *euro,* kā arī visus tiesāšanās izdevumus.

[6] Apelācijas tiesvedība lietā ierosināta 2020.gada 19.novembrī, lietu nozīmējot izskatīšanai rakstveida procesā *(lietas 187.lapa).* Tiesas paziņojumi par lietas izskatīšanu rakstveida procesā dalībniekiem nosūtīti 2020.gada 3.decembrī *(lietas 188.lapa).*

[7] Paskaidrojumi par apelācijas sūdzību lietā nav iesniegti.

Motīvu daļa

[8] Pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi apelācijas sūdzības argumentus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība ir noraidāma.

[9] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību (..) tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā.

Prasītāja pirmās instances tiesas spriedumu pārsūdzējusi pilnībā, līdz ar to apelācijas instances tiesa lietu skata pēc būtības.

[10] Civilprocesa likuma 432.panta piektajā daļā noteikts, ja, izskatot lietu, tiesa atzīst, ka zemākas instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus spriedumā motīvu daļā var nenorādīt.

Civillietu tiesas kolēģija pievienojas Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 14.augusta sprieduma motivācijai un atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos apstākļus un devusi tiem pareizu juridisko novērtējumu, kā arī objektīvi novērtējusi iesniegtos pierādījumus, tādēļ atzīst šajā spriedumā ietverto pamatojumu par pareizu un pilnībā pietiekamu, to neatkārtojot.

[11] Civilprocesa likuma 430.panta trešā daļa noteic, ka fakti, kas konstatēti pirmās instances tiesā, apelācijas instances tiesā nav jāpārbauda, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Lietā nav strīda par šādiem apstākļiem.

[11.1] 2013.gada 16.aprīlī prasītāja no SIA "ANB Projekts" iegādājās /daļas/ domājamās daļas no nekustamā īpašuma /adrese/, kadastra Nr. /numurs/*(lietas 49.-52.lapa).*

[11.2] Prasītāja 2015.gada 12.martā pārdeva atbildētājai /daļas/ domājamās daļas no nekustamā īpašuma *(lietas 18.-22., 23.-25., 26.-32.lapa).*

[12] Lietā pastāv tiesisks strīds par 2015.gada 12 marta pirkuma līgumā noteiktās pirkuma maksas samaksu.

[13] Izvērtējusi apelācijas sūdzības argumentus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka tie nav pamatoti.

[13.1] Civillietu tiesas kolēģija par nepamatotu uzskata apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentu, ka pirmās instances tiesa pārkāpusi un nepareizi piemērojusi procesuālo tiesību normas, kas regulē pierādījumu novērtēšanu, kā arī nepietiekami vērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, tai skaitā prasītājas sniegtos paskaidrojumus un liecinieku liecības, ar ko pieļāvusi Civilprocesa likuma 97.panta pārkāpumu.

Tiesību doktrīnā atzīts, ka (..) tiesa var apspriest prasījumu pamatotību vai nepamatotību, vadoties vienīgi no tiem faktiem un apstākļiem, kurus puses norādījušas kā prasības, pretprasības vai iebildumu pamatu (..) (*Civilprocesa likuma komentāri. Trešais papildinātais izdevums. Sagatavojis autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā.*

Rīga, 2006., 280., 598.lpp.).

Tiesas uzdevums, izšķirot strīdu, ir izvērtēt, vai prasītājas norādītie apstākļi, kas ietilpst pierādīšanas priekšmetā, guvuši apstiprinājumu.

[13.2] Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā pirmās instances tiesa noskaidrojusi lietas faktiskos apstākļus, kam ir nozīme strīda pareizā izšķiršanā, analizējusi pierādījumus, ar kuriem pamatojusi nodibinātos apstākļus, devusi konstatēto faktisko lietas apstākļu juridisko kvalifikāciju, kā arī motivējusi, kādu apsvērumu dēļ noraidījusi prasītājas argumentus.

[14] Nav pamatots apelācijas sūdzības arguments, ka pirmās instances tiesa kļūdaini secinājusi, ka prasītājai bija parādsaistības pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību "ANB Projekts", kuras tā cedējusi atbildētājai.

[14.1] Starp prasītāju kā pārdevēju un atbildētāju kā pircēju 2015.gada 12.martā noslēgts pirkuma līgums, saskaņā ar kuru atbildētāja iegādājās /daļas/ domājamās daļas no nekustamā īpašuma /adrese/. Līgumā norādīts, ka pirkuma maksa ir 24 000,00 *euro* un samaksāta pirms tā parakstīšanas *(lietas 18.-21.lapa).* Prasītāja uzskata, ka pirkuma maksa nav samaksāta ne pirms ne pēc līguma parakstīšanas.

[14.2] Atbildētāja norādījusi, ka pirkuma maksu prasītājai nesamaksāja, bet saistību izpildei tika noslēgti vairāki darījumi, kuru rezultātā pilnībā dzēstas atbildētājas saistības pret prasītāju, kā arī daļēji dzēstas prasītājas saistības pēc 2013.gada 16.aprīļa pirkuma līguma.

[14.3] Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka nav iespējams noskaidrot pirkuma līguma parāda patieso jēgu, nevērtējot to savstarpējā kopsakarā ar Cesijas un Saistību daļējas dzēšanas līgumiem.

[14.4] Lai gan lietā nav apstiprinājusies pirkuma naudas samaksa prasības summas apmērā, tomēr prasītājas paskaidrojumi nav atzīstami par vienīgo un nepieciešamo priekšnoteikumu prasības apmierināšanai.

[14.5] Cesijas līgums ir konkrēta līguma izpildes jeb realizācijas forma, kas vērsta uz to, lai pārnestu pašu prasījumu, nevis līgumisko attiecību no cedenta uz cesionāru.

Civillikuma 1793.pants noteic, ka prasījumi var pāriet no agrākā kreditora uz jaunu ar cesiju, kura notiek: 1) pēc likuma, bez agrākā kreditora gribas izteikuma; 2) pēc tiesas sprieduma; 3) pēc tiesiska darījuma, vienalga, vai kreditors to noslēdzis uz likumiska pienākuma pamata, vai labprātīgi.

Saskaņā ar Civillikuma 1798.pantu par cesijas priekšmetu var būt visādi prasījumi, vienalga, vai tie izriet no līguma, vai no neatļautas darbības, starp tiem arī tādi, kuriem vēl nav iestājies termiņš, kā arī nosacīti un pat nākami un nedroši.

[14.6] Civillikuma 1846.pantā noteikts, ka ar ieskaitu jāsaprot prasījuma dzēšana ar pretprasījumu.

Tiesību teorijā atzīts, ka ieskaita skaidrojums pantā uzsver tikai sasniedzamo rezultātu – viena prasījuma dzēšanu ar citu, pretēji vērstu prasījumu. Ieskaita būtības izpratnei ir svarīgi paturēt vērā, ka ieskaita rezultāts var būt arī prasījuma noteiktas daļas dzēšana, ka ieskaits var izpausties gan kā vienpusējs, gan kā divpusējs darījums, ka ne visi prasījumi var tikt dzēsti ieskaitā. Ieskaita veikšanai prasījumiem ir jābūt abpusējiem, t.i., pretēji vērstiem. Šim priekšnosacījumam jāpastāv ieskaita gribas izteikuma brīdī (*sk. Civillikuma komentāri. Saistību tiesības. Autoru kolektīvs prof. K. Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā.- Rīga. Mans Īpašums, 1998, 331.lpp.).*

[14.7] Ar lietas materiāliem pierādīts, ka starp prasītāju, atbildētāju un SIA "ANB Projekts" noslēgts Cesijas līgums Nr.C1 *(lietas 63.-64.lapa),* ar kuru SIA "ANB Projekts" nodeva atbildētājai savas prasījuma tiesības 40 099,15 *euro* pret prasītāju, kas pamatotas ar 2013.gada 16.aprīļa pirkuma līgumu. Cesijas līguma 1.2. punktā prasītāja apliecinājusi, ka pirkuma maksa saskaņā ar šo līgumu nav bijusi samaksāta. Savukārt 2015.gada 12.martā starp prasītāju un atbildētāju noslēgts Saistību daļējas dzēšanas līgums Nr.1 *(lietas 67.lapa)*, kurā puses vienojās, ka 2015.gada 12.martā, noslēdzot nekustamā īpašuma pirkuma līgumu, atbildētājas pienākums samaksāt pirkuma maksu 24 000,00 *euro* tiek dzēsts, dzēšot pretprasījumu 24 000,00 *euro*, kas izriet no 2015.gada 2.marta Cesijas līguma Nr.C1. Tā rezultātā prasītājas parādsaistības pret atbildētāju ir 16 099,15 *euro*.

[14.7.1] Civillietu tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas viedoklim, ka šādu līgumu noslēgšanai bija tiesisks pamats, jo, lai gan 2013.gada 16.aprīļa Pirkuma līguma 2.4. punktā bija norādīts, ka pirkuma maksa samaksāta pirms līguma noslēgšanas, prasītāja nevarēja tiesai iesniegt šo faktu apstiprinošus pierādījumus *(lietas 134. lapa).* No minētā secināms, ka 2015.gada 12 martā prasītājai bija parādsaistības pret SIA "ANB Projekts", kuras tika cedētas atbildētājai.

[15] Kā pierādījums prasībā norādīto apstākļu pamatošanai lietā ir iesniegta 2017.gada 28.februāra izziņa *Par 2015.gada 12.marta pirkuma līgumu,* kuru parakstījis SIA "INVM projekts" valdes loceklis /pers. C/ *(lietas 33.lapa).* Šajā izziņā norādīts, ka pārbaudot SIA "INVM projekts" norēķinu kontus kredītiestādēs un grāmatvedības reģistrus, konstatēts, ka pirkuma maksa nedz pilnībā, nedz kādā tās daļā nav samaksāta līdz 2015.gada 12.marta pirkuma līguma parakstīšanai. Pirkuma maksa nav samaksāta arī pēc pirkuma līguma noslēgšanas. Apelācijas sūdzībā norādīts, ka tiesa nav vērtējusi šo izziņu.

[15.1] Civilprocesa likuma 92.pants noteic, ka pierādījumi ir ziņas, uz kuru pamata tiesa nosaka tādu faktu esamību vai neesamību, kuriem ir nozīme lietas izspriešanā.

Viena no pierādījumu novērtēšanas pamatprasībām ir pierādījumu vērtēšana to kopumā, pārbaudot savstarpējās sakarības, kas nav iespējams, vērtējot pierādījumus atrauti vienu no otra. Šajā sakarā tiesību doktrīnā teikts – lai noskaidrotu lietas patiesos apstākļus, fakti ir jāvērtē to kopumā, nevis izolēti. Atsevišķu faktu atlase un to kļūdaina interpretācija neļauj atklāt patiesību. Atsevišķi fakti, izrauti no kopsakarības, zaudē pierādījuma spēku (sk. *Līcis A. Prasības tiesvedība un pierādījumi. Prof. K.Torgāna zinātniskajā redakcijā. - Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2003, 80.-83.lpp.).*

[15.2] Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā 2017.gada 28.februāra izziņa nav uzskatāma par tādu pierādījumu, kas pati par sevi būtu pamats prasības apmierināšanai, jo tai nav pievienoti bankas konta izraksti vai grāmatvedības reģistri, kas apstiprinātu izteikto apgalvojumu, ka pirkuma maksa nedz daļēji, nedz pilnībā nav samaksāta.

Izsakot apgalvojumu, taču neiesniedzot pierādījumus, kas to apstiprinātu, nav pamata uzskatam, ka pirmās instances tiesa šo izziņu atstājusi bez vērības – pierādīšanas pienākums šajā gadījumā gulstas uz prasītāju, kas nav pierādījusi sava apgalvojuma pamatotību. Tiesas uzdevums ir nošķirt pierādītos un pamatotos prasījumus/iebildumus no nepierādītajiem, konkrētajā gadījumā prasītāja nav pierādījusi sava izteiktā apgalvojuma patiesumu.

[16] Ievērojot lietā noskaidrotos faktiskos un tiesiskos lietas apstākļus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība ir noraidāma pilnībā.

[17] Ņemot vērā to, ka prasība tiek noraidīta, tiesas kolēģija atzīst, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 140. panta sesto daļu, prasības nodrošinājums, kas piemērots ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas tiesneses 2017.gada 14.marta lēmumu ir atceļams.

[18] Civillietu tiesas kolēģijas atzīst, ka pirmās instances tiesa, izskatot prasību, noskaidrojusi lietas faktiskos apstākļus, analizējusi pierādījumus, kā arī devusi konstatēto faktisko lietas apstākļu juridisko kvalifikāciju.

Apelācijas instances tiesā apelācijas sūdzībā norādītie iebildumi nav guvuši apstiprinājumu, līdz ar to apelācijas sūdzība atzīstama par nepamatoti iesniegtu, bet pirmās instances tiesas spriedums atstājams negrozīts.

[19] No lietas materiālos esošās Uzziņas lapas redzams, ka ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi lietā sastāda 21,04 *euro (lietas 2.lapa).* Prasītāja samaksājusi ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro (lietas 4.lapa).* Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta otro daļu ja prasību noraida, atstāj bez izskatīšanas vai ja prasītājs atsakās no prasības, tiesas izdevumi, kas nav samaksāti iepriekš, piespriežami no prasītāja valsts ienākumos. Izrietoši no prasītājas valsts labā piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 16,34 *euro.*

[20] Civilprocesa likuma 204.[1] pants noteic, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, par personu un mantas izlikšanu no telpām un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei. Civillietu tiesas kolēģija nosaka prasītājai 10 dienu termiņu sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 430., 432., 433., 434.pantu, Civillietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

prasību noraidīt.

Piedzīt no SIA "TNVM projekts" valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 16,34 *euro.* Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami: saņēmējs Tiesu administrācija, reģistrācijas Nr.90001672316, saņēmēja iestāde: Valsts kase, konts Nr.LV51TREL2190458019000, BIC kods TRELLV22, iemaksas mērķis: ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi civillietā.

Atcelt prasības nodrošinājumu, kas piemērots ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas tiesneses 2017.gada 14. marta lēmumu.

Spriedums daļā par tiesas izdevumu piedziņu izpildāms labprātīgi 10 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Senāta Civillietu departamentā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā un iemaksājot drošības naudu 300 *euro* apmērā Latvijas Republikas Augstākās tiesas, reģistrācijas Nr.90000068892, Valsts kases kontā Nr.LV83 TREL 8280 0100 0000 0.

Tiesnese	*(paraksts)*	O.Blūmfelde
Tiesnese	*(paraksts)*	M.Ābele
Tiesnese	*(paraksts)*	L.Volberga